

saa længe, at vi med Sikkerhed kan afgøre, hvilken der er den bedste. Jeg formener imidlertid, at den bedste Ordning vilde være den af et Mindretal i dette Ting i Fjor foreslaaede, som gik ud paa, at Bestyrelsen for Landsbykirkernes Vedkommende skulde bestaa af et Tremandsraad, hvoraf Kommunalbestyrelsen valgte det ene, Menighedsraadet det andet Medlem, og Sognepræsten skulde være det tredje.

Naar jeg ikke tør lægge hele Bestyrelsen og navnlig ikke Skatteudskrivningen i Menighedsraadenes Hænder, selv ikke naar de, som det hedder i Lovforslaget, bliver tiltraadt af et Medlem af Kommunalbestyrelsen, er det, fordi de nuværende Menighedsraad og sandsynligvis ogsaa de kommende altid vil komme til at være et Udtryk for en lille Del af Befolkningen. I Menighedsraadsloven er der givet nogle Regler for Deltagelse i Valg til Menighedsraadet, som i høj Grad hemmer Deltagelsen i disse. Jeg skal slet ikke komme ind paa at bedømme disse Reglers Betimelighed eller sige noget for eller imod dem, men blot konstatere, at de har haft til Følge, og ganske sikkert i hvert Fald i nogen Tid endnu vil have til Følge, at Deltagelsen i Menighedsraadsvalgene bliver minimal. Naar det er Tilfældet, er jeg lidt bange for at lægge Ret til Skatteligning af den Art, som her er foreslaaet, i Menighedsraadenes Hænder. Jeg vil formene, at den rette Fremgangsmaade er, at det kommunale Element i Menighedsraadet bliver fuldt sideordnet med Menighedsraadets øvrige Elementer. Jeg har gjort den Erfaring baade ved den første Menighedsraadslov og nu, efter at vi ved Loven af 1912 har faaet Menighedsraad igen, at disse Menighedsraad har taget sig af Kirkebygningerne med stor Interesse og Kærlighed. Man hører snart herfra og snart derfra Underretning om, at Menighedsraadet har sat sig i Spidsen for Indsamlinger af frivillige Gaver, saa til det ene og saa til det andet Kirken angaaende, og dette Menighedsraadenes frivillige Arbejde er ganske sikkert blevet paaskønnet af Beboerne og har været til Glæde for Menighedsraadene selv. Jeg er bange for, at hvis man giver Menighedsraadene for let Adgang til ved Ligning at faa det, som de synes, der skal til, vil man lægge Hindringer i Vejen for dette frivillige Arbejde, og saa vil man komme til at tage noget af det bort, som nu for Øjeblikket giver Menighedsraadene deres Værd og Betydning. Jeg tror ogsaa, at det vil

være af stor Betydning for Fremtidens kirkelige Forhold, at Befolkningen ikke bliver helt afvænned med Ydelse af frivillige Gaver til deres Kirker, og jeg ser i det foreliggende Lovforslag, saaledes som det nu lyder, en Fare for, at dette kan finde Sted. For dem, for hvem det staaer som ideelt at faa frikirkelige Forhold indført, gælder det om at bevare hos Befolkningen Lysten til frivillige Ydelser ogsaa til Kirkebygninger. Jeg tror, at denne Lyst, denne Trang vil noget hælmes ved en alt for let Adgang til at paaligne Skat til Kirkerne.

Jeg skal, da jeg altsaa formoder, at der vil blive nedsat Udvalg om Sagen, ikke indlade mig paa Enkeltheder. Der er adskillige Ting, jeg nok kunde have Lyst til at henlede Opmærksomheden paa, men det vil der saa maaske blive Lejlighed til paa anden Maade.

Povlsen: Efter de Udtalelser, der er faldne angaaende denne Sag, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg kan for øvrigt i alt slutte mig til den højtærede Kultusminister, og jeg kunde for saa vidt ogsaa gaa med til, at dette Lovforslag gik videre uden Udvalg, da de faa Ønsker, jeg har om Ændring i Lovforslaget, meget godt kunde tilfredsstilles uden Udvalgsbehandling. Jeg kan naturligvis kun være glad ved, at der i Kirkernes Bestyrelse er indsat et kommunalt Element. Jeg talte selv for dette i Fjor under Sagens Behandling. Men jeg er enig med den sidste ærede Taler (Dahl) i at ønske dette Element en lidt mere fremskudt Plads i Kirkens Bestyrelse. Jeg kan ikke andet end give den højtærede Kultusminister Ret i, at det er en Slags Bisidderstilling, dette kommunale Medlem faar. Jeg kunde have ønsket, at der i § 4, 1ste Linie, ikke havde staaet „tiltraadt af“, men ganske simpelt havde staaet „og“, samt at Bestyrelsen, der saaledes kom til at bestaa af Menighedsraadet og det kommunale Medlem, selv valgte sin Formand. Det kunde meget godt være, at det kommunale Medlem egnede sig bedst til at være Formand her, hvor det dog gælder lutter økonomiske og praktiske Spørgsmaal. Jeg er heller ikke saa ganske sikker paa, om det er rigtigt, at Sognepræsten, hvis der nedsættes et Udvalg af 3 Medlemmer, skal være med i dette. Det kan meget godt hænde, at han er en meget upraktisk Mand, der ikke har Forstand paa disse Dele, og at man derfor meget hellere bør